

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W BIAŁYMSTOKU

Białystok, dnia 15 maja 1963 r.

Nr 6

Poz. 48-51

T R E Ś C

Przepisy obowiązujące

Poz.

48 — Uchwała Nr 13/113 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku z dnia 18 kwietnia 1963 r. w sprawie zatwierdzenia planu perspektywicznego zagospodarowania przestrzennego zespołu jednostek osadniczych w strefie podmiejskiej miasta Białegostoku.

49 — Uchwała Nr 10/71 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku z dnia 21 marca 1963 roku w sprawie zatwierdzenia ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Rajgrodu.

Poz.

50 — Zarządzenie Nr 8/63 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku z dnia 4 kwietnia 1963 r. w sprawie podniesienia na terenie województwa stanu bezpieczeństwa pożarowego w gospodarce narodowej.

51 — Zarządzenie Nr 9/63 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku z dnia 29 kwietnia 1963 r. w sprawie ustalenia zakresu i warunków prowadzenia komunikacji autobusowej przez Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej w Białymstoku.

UCHWAŁA Nr 13/113

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku

z dnia 18 kwietnia 1963 roku

w sprawie zatwierdzenia planu perspektywicznego zagospodarowania przestrzennego zespołu jednostek osadniczych w strefie podmiejskiej m. Białegostoku.

Na podstawie art. 16 i 23 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 roku o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7, poz. 47) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku uchwala, co następuje:

§ 1.

Zatwierdza się plan perspektywiczny zagospodarowania przestrzennego zespołu jednostek osadniczych w strefie podmiejskiej miasta Białegostoku, uwidoczniiony na planszy podstawowej p. n. „Plan perspektywiczny zagospodarowania przestrzennego obszaru zespołu jednostek osadniczych w strefie podmiejskiej miasta Białegostoku — 1980 rok” w skali 1:100000 stanowiącej załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2.

Ustala się następujące jednostki osadniczo-rozwojowe w strefie podmiejskiej miasta Białegostoku — na okres perspektywiczny:

1) osiedla miejskie:

Wasiłków — funkcja dominująca: ośrodek przemysłowy,

Czarna Białostocka — funkcja dominująca: ośrodek przemysłowy,

Łapy — funkcja dominująca: ośrodek przemysłowy i administracyjno-usługowy,

Choroszcz — funkcja dominująca: ośrodek specjalistyczny służby zdrowia,

Supraśl — funkcja dominująca: ośrodek wypoczynkowy,

Knyszyn — funkcja dominująca: ośrodek rolniczy i usługi lokalne,

Zabłudów — funkcja dominująca: ośrodek rolniczy i usługi lokalne.

wszystkie wymienione miasta będą spełniały funkcję ośrodków nadgromadzkich dla przyległego obszaru.

2) Wiejskie jednostki osadnicze nadgromadzkie:

Juchnowiec Dolny i Tykocin.

3) Wiejskie jednostki osadnicze gromadzkie:

a) w powiecie białostockim:

Bogdanki i Dorożki (jako jedna jednostka osadnicza),
Czarna Wieś Kościelna,
Dobrzyniewo Duże,
Folwarki Wielkie,
Jeżewo Stare,
Konowaly,
Kozłnice,
Kuriany,
Krynkie,
Rafałówka,
Załuży i Podzałuży (jako jedna jednostka osadnicza),
Złotcica.

b) w powiecie łipskim:

Rynki,
Suraż,
Turośl Kościelna,
Uhowo,
Zawady,

c) w powiecie monieckim:

Długoleka,
Krypnio Wielkie i Kościelne (jako jedna jednostka osadnicza),
Zofiówka.

§ 3.

1. Jednostki osadnicze nadgromadzkie, gromadzkie i farnowe posiadać będą następujący program urządzeń społeczno-kulturalnych, gospodarczych i administracyjnych:

Wyszczególnienie programu	Jednostki		
	ponadgromadzkie	gromadzkie	farnowe
1	2	3	4
obiekty administracji publicznej i gospodarczej	p	p	nw
urząd pocztowy	p	p	d
szkoła podstawowa pełna lub niepełna	p	p	d
szkoła średnia rolnicza	d	d	d
inne szkoły średnie	d	nw	nw
przedszkole stałe lub sezonowe	p	p	d
dom kultury z salą widowiskową i biblioteką	p	d	nw
świątelnia wiejska			
samodzielna lub przy szkole	nw	p	d

Wyszczególnienie programu	Jednostki		
	ponadgromadzkie	gromadzkie	farmowe
1	2	3	4
boisko sportowe	p	p	d
ośrodek zdrowia	p	d	nw
izba porodowa	p	d	nw
apteka	p	d	nw
punkt zdrowia	nw	d	nw
punkt apteczny	nw	d	nw
żłobek stały lub sezonowy	p	p	d
baza skupu i zbytu artykułów masowych	p	nw	nw
punkt skupu	d	p	nw
wiejski dom towarowy	p	nw	nw
sklepy detaliczne	p	p	p
zakłady żywienia zbiorowego	p	d	nw
zakłady rzemieślnicze	p	p	p
targowisko	p	nw	nw
rolnictwa lub POM	p	p	d
zlewnia mleka			
ośrodek technicznej obsługi	p	d	d
agronomówka	p	p	d
lecznica, przychodnia lub punkt weterynar.	p	d	d
zakłady przetwórstwa			
rolno-spożywczego	d	d	nw
inne zakłady przemysłowe	d	d	d
łaźnia	p	d	nw
pralnia lub punkt pralniczy	p	d	nw
punkt uboju	p	d	nw
grzebowisko zwierząt	p	p	d
straż pożarna	p	p	d

(Znaczenie skrótów: p — urządzenie winno być przewidziane w danej jednostce, d — urządzenie dopuszczalne, nw — urządzenie nie wystąpi w danej jednostce).

2. Określenie wielkości danego urządzenia oraz decyzja ośnośnie lokalizacji urządzenia dopuszczalnego winna być poprzedzona odpowiednią analizą potrzeb.

3. Program urządzeń gospodarczych i socjalno-kulturalnych o zasięgu powiatowym lub szerszym, wynikający z potrzeb obszaru strefy podmiejskiej, winien być odpowiednio uwzględniany w etapowych i perspektywicznych planach miasta Białegostoku.

§ 4.

1. Plan perspektywiczny zagospodarowania przestrzennego zespołu jednostek osadniczych w strefie podmiejskiej miasta Białegostoku stanowi podstawę do opracowania dalszych szczegółowych planów zagospodarowania przestrzennego jednostek osadniczych lub mniejszych obszarów w strefie podmiejskiej oraz do opracowania planów gospodarczych odpowiednich części powiatów wchodzących w zakres strefy podmiejskiej m. Białegostoku.

2. W szczególności plan perspektywiczny zagospodarowania przestrzennego zespołu jednostek osadniczych w strefie podmiejskiej miasta Białegostoku zawiera obowiązujące ustalenia dla niżej wymienionych elementów zagospodarowania przestrzennego, uwidocznionych na załączonej plan-szy podstawowej w skali 1:100000:

- układu dróg o nawierzchni ulepszonej i utwardzonej,
 - zasięgu obszaru rozwojowego miasta Białegostoku.
- W obszarze tym nie należy lokalizować obiektów mieszkalnych, usługowych i produkcyjnych o charakterze trwałym. Obiekty o krótszym okresie żywotności oraz obiekty szczególnie niezbędne dla rozwoju produkcji rolnej na zaopatrzenie miasta (farmy drobiu, ogrodnictwa, szklarnie itp.) mogą być lokalizowane w tym obszarze w zasadzie na wyznaczonych zwartych terenach budowlanych. Na pozostałych terenach bezpośrednio przyległych do miasta Białegostoku szczegóło-

we plany zagospodarowania przestrzennego jednostek osadniczych powinny uwzględniać urządzenia rolnictwa, dostosowane do potrzeb miasta Białegostoku.

- zasięgu strefy ochronnej ujęć wody dla miasta Białegostoku i innych jednostek w strefie.
- zasięgu chronionych obszarów leśnych,
- rozmieszczenia rejonów wypoczynku masowego:

— Dojlidy,
— Szlachowskie,
— Nowe Miasto,
— Wasilków,
— Supraśl
— Królowy Most.

§ 5.

Wykonanie uchwały zleca się prezydentom powiatowych rad narodowych w Białymstoku, Łapach i Mońkach, Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Białymstoku, oraz Wydziałowi Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku.

§ 6.

Traci moc uchwała Nr 32/262 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku z dnia 22 grudnia 1960 roku w sprawie obszaru bezpośredniego oddziaływania miasta Białegostoku.

§ 7.

Uchwała w sprawie zatwierdzenia planu perspektywicznego zagospodarowania przestrzennego zespołu jednostek osadniczych w strefie podmiejskiej miasta Białegostoku wchodzi w życie z chwilą jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Sekretarz Prezydium
Jerzy Koszel

Przewodniczący Prezydium
Stefan Żmijko

Poz. 49

UCHWAŁA Nr 10/71

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku

z dnia 21 marca 1963 roku

w sprawie zatwierdzenia ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Rajgród.

Na podstawie art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 roku o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7, poz. 47) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej uchwala, co następuje:

§ 1.

Zatwierdza się opracowany w 1962 roku przez Wojewódzką Pracownię Urbanistyczną Wydziału Budownictwa, Urbanistyki i Architektury ogólny plan zagospodarowania przestrzennego miasta Rajgród, przedstawiony na planszy podstawowej pt. „Rajgród — plan perspektywiczny zagospodarowania przestrzennego skala 1:5000”.

§ 2.

Wykonanie uchwały zleca się Wydziałowi Budownictwa, Urbanistyki i Architektury.

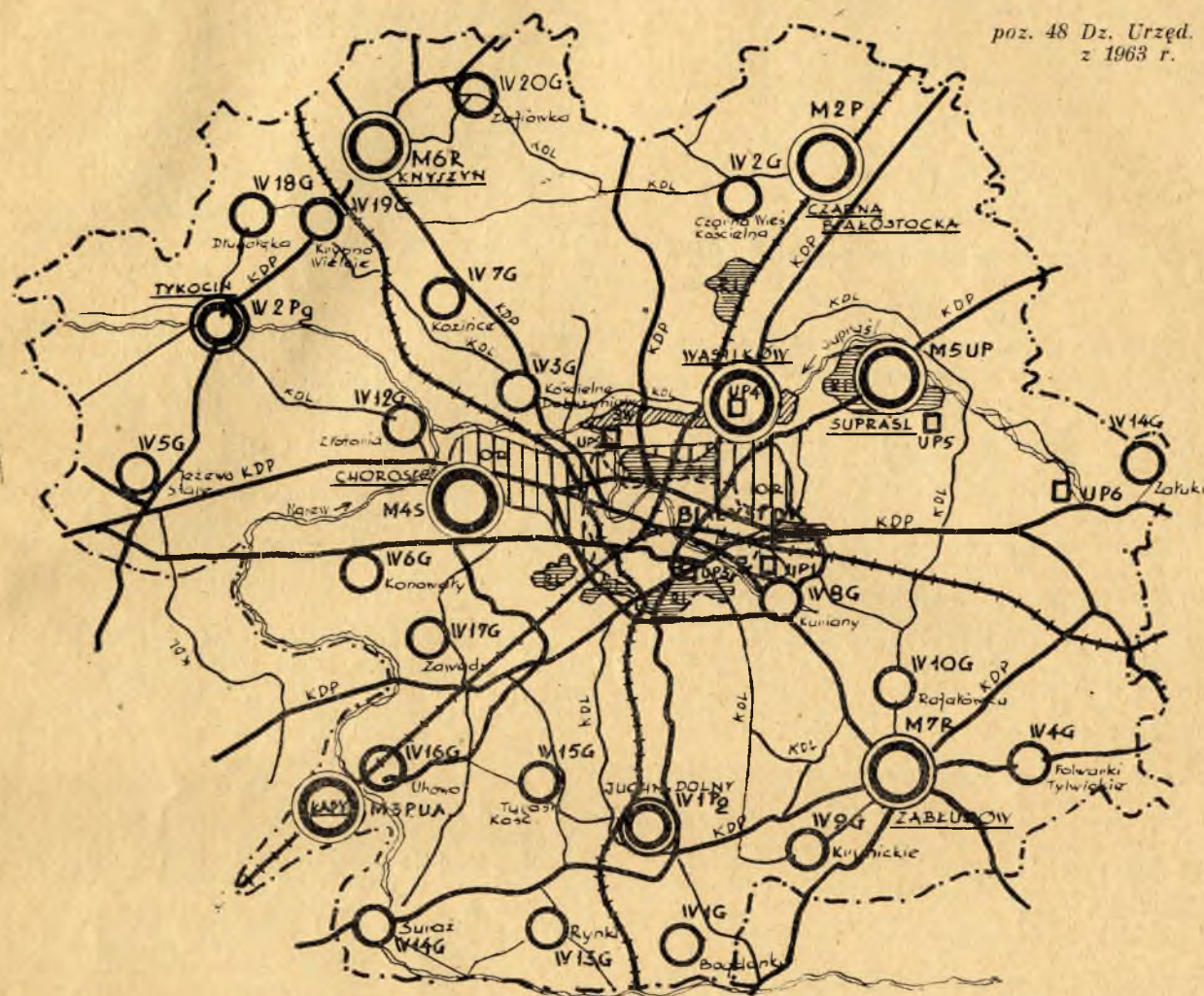
§ 3.

Uchwałę niniejszą Wydział Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej przesła do Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Rajgrodzie celem jej ogłoszenia w lokalu prezydium (na tablicy ogłoszeń), a nado przesła ogłoszenie do „Gazety Białostockiej” o podjęciu niniejszej uchwały. W ogłoszeniach należy podać organ, który będzie udostępniał zainteresowanym przeglądanie planu zatwierdzonego niniejszą uchwałą oraz udzielał odpowiednich informacji.

**PLAN PERSPEKTYWICZNY ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
OBZARU ZE/POŁU JEDNOSTEK OSADNICZYCH W STREFIE PODMIETSKIEJ
M. BIAŁEGO/TOKU - 1980R.**

*[Załącznik do Uchwały Prezydium Wojewódzkiej
Rady Narodowej w Białymstoku Nr 13/113 z dnia 18.04.63]*

poz. 48 Dz. Urzęd. Nr 6
z 1963 r.

**OZNACZENIA ELEMENTÓW ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO:**

Ad p. 2/1

MIASTA
M1P } MIASTA O DOMINUJĄCEJ FUNKCJI PRZEMYSŁOWEJ
M2P }

M3P,UA MIASTO O DOMINUJĄCEJ FUNKCJI PRZEMYSŁ.-USŁUGOWO-ADMINISTR.

M4S - MIASTO O DOMINUJĄCEJ FUNKCJI OŚRODKA SPECJALISTYCZNEGO

M5UP - MIASTO O DOMINUJĄCEJ FUNKCJI WYPOCZYNKOWEJ

M6R } MIASTA O CHARAKTERZE ROLNICZYM

M7R }

OD M1P DO M7R - MIASTA PEŁNIA DODATKOWO FUNKCJE OŚRODKÓW PONADGR.
DŁA BEZPOŚREDNIEGO ZAPLECZA ROLNICZEGO

Ad p. 2/2

WIEJSKIE OŚRODKI, PONADGROMADZKIE
W1P, W11G, W12G } OŚRODKI PONADGROMADZKIE OBSŁUGUJĄCE PRZYLEGŁE
W2P, W2G } OŚRODKI GROMADZKIE W ZAKRESIE ADMINISTRACJI I USŁUG.

Ad p. 2/3

WIEJSKIE OŚRODKI GROMADZKIE

Ad p. 3

W1G - W20G - WIEJSKIE OŚRODKI GROMADZKIE. GŁÓWNE FUNKCJE -
PRODUKCJA W ZAKRESIE ROLNICTWA I FUNKCJA USŁUG.-ADMINISTRAC.
PROGRAM URZĄDZEŃ SOCJALNO-KULTURALNYCH, GOSPODARCZYCH
I ADMINISTRAC. WEDŁUG WYKAZU W UCHWALE.

Ad p. 4a

KDP - DROGI PAŃSTWOWE

Ad p. 4b

KDL - DROGI LOKALNE WIEJSKIE I UTWARDZONE

Ad p. 4c

OR - OBZAR ROZWOJOWY M. BIAŁEGO/TOKU - NA OBZARZE NIE NALEŻY
LOKALIZOWAĆ OBIEKTÓW MIESZKALN., USŁUG. LUB PRODUKC. O CHARAKTERZE TRWAŁYM.

Ad p. 4d

SW - STREFA OCHRONNA UŻEĆ WODY DŁA M. BIAŁEGO/TOKU

Ad p. 4e

RL - CHRONIONE OBZARY LEŚNE

Ad p. 4e

UP1 - UP6 REJONY WYPOCZYNKU MASOWEGO

§ 4.

Ogólny plan zagospodarowania przestrzennego miasta Rajgrodu, obowiązuje z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej uchwały o jego zatwierdzeniu.

Sekretarz Prezydium

Jerzy Koszel

Przewodniczący Prezydium

Stefan Żmijko

Poz. 50

ZARZĄDZENIE Nr 8/63

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku

z dnia 4 kwietnia 1963 roku

w sprawie podniesienia na terenie województwa stanu bezpieczeństwa pożarowego w gospodarce narodowej.

Na podstawie § 4 ust. 2 uchwały Nr 349 Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1962 roku w sprawie podniesienia stanu bezpieczeństwa pożarowego w gospodarce narodowej (Mon. Pol. Nr 86, poz. 402) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zarządza, co następuje:

§ 1.

Zakłady pracy, instytucje, przedsiębiorstwa podległe radom narodowym na terenie województwa opracują w terminie do dnia 1 października 1963 roku plany dostosowania obiektów pozostających pod ich zarządem lub w użytkowaniu zakładów do wymagań ochrony przeciwpożarowej w/g postanowień § 1 ust. 1—6 powołanej na wstępie uchwały Nr 349 Rady Ministrów oraz wytycznych zawartych w załączonej do niniejszego zarządzenia instrukcji.

Plany dostosowania obiektów do wymagań ochrony prze-

§ 2.

ciwpożarowej winny być uzgodnione z właściwymi terenowymi komendami straży pożarnych jako jednostką fachową.

§ 3.

Opracowane przez zakłady pracy, instytucje i przedsiębiorstwa zgodnie z wymogami zawartymi w §§ 1 i 2 ochrony przeciwpożarowej winny uwzględniać w zakresie ochrony obiektów potrzeby perspektywicznych planów gospodarczych.

§ 4.

Przewidziane w planach gospodarczych środki na poprawę warunków ochrony przeciwpożarowej nie mogą być użyte na inne cele nie związane z ochroną przeciwpożarową.

§ 5.

Prezydium powiatowych rad narodowych, kierownicy (dyrektorzy) zjednoczeń i zrzeszeń szczebla wojewódzkiego w trybie nadzoru spowodują terminowe wykonanie określonych uchwałą Nr 349 Rady Ministrów zadań, przez podległe terenowe jednostki organizacyjne.

§ 7

Wprowadza się obowiązek okresowego szkolenia na terenie województwa pracowników zakładów pracy w zakresie przepisów przeciwpożarowych i znajomości zagrożenia pożarowego w zakładzie.

§ 7.

Szkoleniu podlegają wszyscy pracownicy zakładu pracy bądź instytucji z obowiązkiem powtórzenia tego szkolenia co każde 2 lata w/g programu szkolenia, podanego w rozkazie Nr 7/62 Komendy Głównej Straży Pożarnych z dnia 25 czerwca 1962 roku (Dz. Zarz. i Rozkazów GKSP Nr 4, poz. 17). Program ten jako ramowy może być rozszerzony

i uzupełniony tematyką wynikającą z potrzeb określonego terenu.

§ 8.

Przeszkolenie pracowników winno być rozpoczęte niezwłocznie po otrzymaniu niniejszego zarządzenia.

§ 9.

Zakłady, posiadające zorganizowane u siebie przeciwpożarowe pogotowie salowe (oddziałowe), przeprowadzają oddzielnie szkolenia w okresach po upływie każdych 6-ciu miesięcy, celem powtórzenia i lepszego ugruntowania wśród członków pogotowia znajomości przepisów przeciwpożarowych i obowiązków na wypadek powstania pożarów.

§ 10.

Szkolenie pracowników i członków pogotowia przeciwpożarowego przeprowadzają komendanci, kierownicy i nieetatowi referenci ochrony przeciwpożarowej, oraz przeszkoleni naczelnicy ochotniczych straży pożarnych.

§ 11.

Zakłady pracy i instytucje udzielą niezbędnej pomocy prowadzącym szkolenia i spowodują objęcie programem szkolenia wszystkich swych pracowników.

§ 12.

Zakłady pracy, instytucje niezwłocznie podejmą poprzez zakładowe organizacje pracę wyjaśniającą wśród swych pracowników o potrzebie i obywatelskim obowiązku znajomości podstawowych elementów ochrony przeciwpożarowej oraz postępowania w wypadku pożaru na terenie zakładu.

§ 13.

Kierownicy zakładów pracy, instytucji, przedsiębiorstw powołają komisję pożarowo-techniczną w celu przeprowadzania 2 razy w ciągu roku przeglądu bezpieczeństwa pożarowego w swoim zakładzie pracy i rozwiązywania bardziej skomplikowanych zagadnień z zakresu techniczno-pożarowych i zabezpieczenia przeciwpożarowego.

§ 14.

W skład komisji w zasadzie winni być powołani: główny technolog, główny mechanik, główny energetyk, kierownik administracyjno-gospodarczy, inżynier technik bhp, inspektor pracy, przedstawiciel rady zakładowej, rady robotniczej, kierownik ochrony przeciwpożarowej i zastępca kierownika zakładu w charakterze przewodniczącego komisji. Komisja działa w oparciu o regulamin opracowany przez zakład pracy.

§ 15.

Kierownicy zakładów pracy, instytucji, przedsiębiorstw w/g przepisu art. 28 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 roku o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 120) są odpowiedzialni za stan bezpieczeństwa przeciwpożarowego w swym zakładzie.

§ 16.

Winni nie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 roku i zarządzeń o ochronie przeciwpożarowej będą pociągani w trybie karno-administracyjnym do odpowiedzialności karnej po myśli art. 27—29 powołanej ustawy.

§ 17.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Sekretarz Prezydium

Jerzy Koszel

Przewodniczący Prezydium

Stefan Żmijko

INSTRUKCJA

do opracowania „Planów dostosowania obiektów użyteczności publicznej do wymagań ochrony przeciwpożarowej”.

Zgodnie z postanowieniami § 1 uchwały Nr 349 Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1962 roku w sprawie podniesienia stanu bezpieczeństwa pożarowego w gospodarce narodowej, wszystkie zakłady pracy podległe poszczególnym ministrom jak również radom narodowym, powinny opracować plany dostosowania obiektów do wymagań ochrony przeciwpożarowej.

Plany te powinny opracować również instytucje użyteczności publicznej jako kierownictwo szpitala, szkoły, przedszkola, żłobku, domu starców, teatru, kina, muzeum itp.

Ze względu na to, że w w/w instytucjach nie posiadają własnych służb ochrony przeciwpożarowej, pomoc w ustalaniu zadań, niezbędnych dla prawidłowego opracowania tych planów udzielają terenowe komendy straży pożarnych.

Prace te mogą być wykonane w ramach kontroli stanu bezpieczeństwa ppożarowego obiektów użyteczności publicznej.

Zadania, które powinny być ujęte w planach dostosowania obiektów do wymagań ochrony przeciwpożarowej, mogą być ustalone na podstawie protokołów pokontrolnych przez kierownictwa wymienionych instytucji, po dokładnym przejrzeniu obiektów i analizie stanu zagrożenia pożarowego.

Ocena zagrożenia pożarowego, ustalenie zadań dla dostosowania obiektów do wymagań ochrony przeciwpożarowej oraz opracowanie planu powinny być dokonane wg. następujących wskazań:

1. Plan dostosowania obiektu do wymagań ochrony przeciwpożarowej powinien obejmować:

- a) poprawę przeciwpożarowych warunków budowlanych,
- b) zapewnienie wymagań ewakuacji i dojazdów,
- c) poprawę warunków bezpieczeństwa w układzie funkcjonalnym,
- d) poprawę stanu instalacji i urządzeń energetycznych, wentylacyjnych i ogrzewniczych,
- e) zapewnienie wyposażenia obiektów w urządzenia przeciwpożarowe gaśnicze, zaopatrzenia wodnego i alarmowania,
- f) przeciwpożarowe zabezpieczenie magazynów i składów,
- g) inne poczynania zmierzające do poprawy stanu bezpieczeństwa pożarowego.

2. Wskazania do opracowania planu.

Plan powinien być opracowany wg. wzoru druku Poż. Nr 1 w rubr. 1 należy podać kolejno numery obiektu, oddziału itp., w rubr. 2 nazwę budynku, oddziału itp., w rubr. 3 zadania wg. poszczególnych zagadnień podanych w pkt. 1 a(g), w rubr. 4 termin wykonania z podaniem osób lub komórek organizacyjnych odpowiedzialnych za terminowe wykonanie zadań.

Wskazania dla dokonania oceny zagrożenia pożarowego i ustalenia zadań.

I. Poprawa przeciwpożarowych warunków budowlanych.

1. Ocena zagrożenia pożarowego.

Należy dokonać analizy niebezpieczeństwa powstania pożaru oraz możliwości jego szybkiego rozprzestrzenienia się, biorąc pod uwagę w szczególności:

- klasę odporności ogniowej budynku i jego przeznaczenia,
- stan i rodzaj instalacji elektroenergetycznych, wentylacyjnych, ogrzewczych oraz ich wpływ na możliwość powstania pożaru,
- kategorię niebezpieczeństwa pożarowego materiałów używanych i magazynowanych,
- obciążenie ogniowe,
- zagrożenie dla bezpieczeństwa ludzi oraz dla otoczenia (obiektów sąsiednich) jakie może spowodować pożar danego budynku,
- wartość materiałów i urządzeń, które mogą ulec zniszczeniu w wypadku powstania pożaru.

2. Zadania dostosowania obiektów do wymagań ochrony przeciwpożarowej, wynikające z oceny zagrożenia.

- 1) Likwidacja budynków wykonanych z materiałów palnych jeżeli:
 - zapalenie się budynku zagraża bezpośrednio bezpieczeństwu ludzi (sąle sypialne, żłobki, internaty, sąle widowiskowe itp.),

- obciążenie ogniowe przekracza 250 Mcal/m², wobec czego przeciwpożarowe uodpornienie konstrukcji budynku nie da pożądanego efektu (wszelkie obiekty i pomieszczenia pomocnicze, magazyny itp.),
- wartość składowanych materiałów lub znajdujących się urządzeń w przypadku pożaru może spowodować straty wynoszące 100.000 zł i więcej,
- zapalenie się budynku stwarza niebezpieczeństwo przerzucenia się ognia na sąsiednie obiekty, co może spowodować zagrożenie życia ludzkiego lub zaistnienie dodatkowych strat, przekraczających 1.000.000 złotych.

2) Przeciwpowozarowe uodpornienie budynków wykonanych z materiałów palnych jeżeli nie występuje w nich zagrożenie określone w pkt. 1.

3) Dostosowanie obiektów pozostałych (stałych) do wymagań ochrony przeciwpożarowej, wynikające z oceny zagrożenia:

a) jeżeli w obiekcie przeznaczonym na pobyt ludzi (szpitale, domy starców, szkoły, internaty, żłobki, teatry itd.), występują palne elementy konstrukcyjne, których zapalenie się może spowodować łatwe rozprzestrzenienie się ognia, względnie

b) jeżeli w obiekcie obciążenie ogniowe przekracza 250 Mcal/m², a wartość materiałów (ekspozatów, książek itp.) oraz urządzeń przekracza 1 mil zł należy uznać, że w obiektach tych istnieje zagrożenie dla bezpieczeństwa ludzi lub mienia i w myśl § 146 rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 21 lipca 1961 roku (Dz. U. Nr 3, oraz z dnia 1 sierpnia 1962 roku (Dz. U. Nr 46) budynek taki powinien być dostosowany do wymagań ustalonych w wyżej cytowanym rozporządzeniu.

c) jeżeli w obiekcie nie występuje zagrożenie podane w pkt. a—b, należy dążyć do poprawy warunków budowlanych w drodze:

— usunięcia ścian działowych wykonanych z materiałów palnych, względnie wymiany takich ścian na niepalne,

— uodpornienie palnych elementów budowlanych (ścian, stropów, słupów) przez ich otynkowanie lub pomalowanie ognioodpornymi farbami,

— zmniejszenie stref przez zastosowanie ścian przeciwpożarowych,

— realizacji innych poczynania, mających na celu poprawę przeciwpożarowych warunków budowlanych,

d) jeśli ze względów technicznych uzyskanie odporności ogniowej co najmniej klasy C będzie nieosiągalne należy rozważyć, możliwość zmiany przeznaczenia obiektu lub poszczególnych pomieszczeń

e) dostosowanie kin do wymagań ochrony przeciwpożarowej powinno nastąpić wg. zasad określonych zarządzeniami Komendanta Głównego Straży Pożarnej Nr 8/61 z dnia 24 czerwca 1961 roku Nr 10/61 z dnia 7 sierpnia 1961 roku (Dz. Zarz. i Rozk. Nr 4, z dnia 15 sierpnia 1961 roku),

f) w teatrach i kinach należy zwrócić również szczególną uwagę na prawidłowe wydzielanie konstrukcyjne części scenicznej, kabin projekcyjnych oraz różnych pomieszczeń pomocniczych od widowni (ścian przeciwpożarowe, kurtyny).

g) podobne zagadnienie występuje również w szpitalach, w których część administracyjna, składy apteczne, magazyny z bielizną itp., powinny być wydzielone od sal szpitalnych z chorymi.

II. Zapewnienia wymagań ewakuacyjnych i dojazdów.

1. Ocena istniejących warunków ewakuacyjnych i dojazdów.

Dokonać analizy warunków ewakuacyjnych i dojazdów biorąc pod uwagę:

- 1) długość i szerokość dojścia od najdalszego pomieszczenia, miejsca siedzącego na widowni, stanowiska pracy itp., do drzwi wyjściowych lub klatek schodowych
- 2) ilość i szerokość drzwi wyjściowych znajdujących się na drogach ewakuacyjnych,
- 3) długość i szerokość dróg ewakuacyjnych (korytarzy, przejść itp.),
- 4) odporność ogniową elementów odbudowy dróg ewakuacyjnych tj. ścian, stropów, filarów i schodów,

- 5) szerokość oraz stan dróg dojazdowych do budynków,
- 6) wysokość i szerokość przejazdów krytych (bram),
- 7) oznaczenie kierunków ruchu ewakuacyjnego i wyposażenia dróg ewakuacyjnych w światła ewakuacyjne, szczególnie w szpitalach, teatrach, kinach jak również w innych obiektach z zaciemnionymi salami zbiorowego użytku,
- 8) stan zachowania pełnej przepustowości dróg ewakuacyjnych i dojazdów.

2. Zadania.

W oparciu o postanowienia podanego poprzednio rozporządzenia KBUA część III, rozdział 24 określić potrzeby i zadania zmierzające do poprawy warunków ewakuacyjnych i dojazdów, biorąc pod uwagę w pierwszej kolejności budynki przeznaczone na pobyt większej ilości ludzi (kina, teatry, szpitale, sale widowiskowe, szkoły itp.).

Przy dokonywaniu analizy warunków ewakuacyjnych i określeniu potrzeb należy przyjąć następujące zasady:

- 1) drogi ewakuacyjne, szczególnie w pomieszczeniach przeznaczonych na pobyt większej ilości ludzi, powinny odpowiadać wymaganiom określonym w powyższym rozporządzeniu w zakresie:
 - a) szerokości drzwi i dróg zgodnie z § 128,
 - b) długości dróg i dojść do drzwi ewakuacyjnych zgodnie z § 132, szczególnie ust. 1 pkt. 2,
- 2) elementy dróg ewakuacyjnych powinny posiadać odporność ogniową:
 - a) co najmniej klasy B — w budynkach przeznaczonych na pobyt większej ilości ludzi (teatry, kina, szpitale, szkoły itp.),
 - b) co najmniej klasy C — w budynkach pozostałych (administracyjno-gospodarcze, warsztatowe itp.),
- 3) teatry i kina powinny posiadać odrębne wyjścia ewakuacyjne dla własnego personelu:
 - a) ze sceny i zaplecza teatralnego,
 - b) z kabiny projekcyjnej,
 niezależnie od wyjść ewakuacyjnych dla publiczności.

III. Poprawa warunków bezpieczeństwa w układzie funkcjonalnym.

Na podstawie dokonanych przeglądów należy sprawdzić:

- 1) czy istnieje prawidłowe oddzielenie funkcjonalne wszelkich oddziałów pomocniczych, technicznych, i administracyjnych od części przeznaczonych dla przebywania większej ilości ludzi jak np.:
 - pracowni dekoratorskiej, warsztatu krawieckiego, warsztatów konserwacyjno-remontowych itp. od zespołu pomieszczeń scenicznych i z kolei całego zespołu scenicznego i zaplecza gospodarczego od części przeznaczonej dla publiczności, w teatrach,
 - podobne oddzielenie zespołu kabinowego i zaplecza administracyjno-gospodarczego od widowni w kinach,
 - części administracyjno-gospodarcze (kuchni, magazynów żywnościowych, magazynów bielizny, składów aptecznych itp.) od części przeznaczonej dla personelu lekarsko-pielęgniarskiego i chorych przebywających na leczeniu w szpitalu,
 - analogiczne wydzielenie funkcjonalne w pozostałych obiektach użyteczności publicznej,
- 2) czy nie istnieje niebezpieczeństwo przeniesienia się ewentualnego pożaru z pomieszczeń administracyjno-gospodarczych i technicznych do części przeznaczonej do masowego przebywania ludzi np.:
 - wskutek nieprawidłowej lokalizacji tych pomieszczeń w stosunku do widowni, sal szpitalnych, itp. oraz głównych dróg ewakuacyjnych, lub też
 - z braku odpowiedniego wydzielenia konstrukcyjnego (ściany i drzwi o odpowiedniej odporności ogniowej),
- 3) czy jest prawidłowe usytuowanie pomieszczeń, sal szpitalnych, szkolnych itp., przeznaczonych dla osób o zmniejszonej sprawności fizycznej (chorych, dzieci, starców) w stosunku do głównych dróg ewakuacyjnych np.:
 - ciężko chorych w salach szpitalnych usytuowanych na parterze, przy głównych drogach ewakuacyjnych,
 - podobnie dzieci w szkołach i starszych osób w domach dla starców itp.

Niezależnie od w/w zagadnień należy dokonać również analizy zagrożenia pożarowego w pomieszczeniach administracyjno-gospodarczych i technicznych (warsztatowych, laboratoryjnych itp.) w zakresie:

- bezpiecznej eksploatacji urządzeń,
- należytego stanu technicznego tych urządzeń,
- prawidłowego przechowywania materiałów łatwopalnych i palnych itp., w sposób analogiczny jak dla pomieszczeń produkcyjnych i magazynowych.

IV. Poprawa stanu instalacji i urządzeń energetycznych, ogrzewczych i wentylacyjnych.

1. W czasie przeglądu instalacji i urządzeń energetycznych, dokonanego przy udziale odpowiedniego specjalisty ustalić:

- a) czy dobór urządzeń, ich stan i wykonanie instalacji elektrycznej odpowiadają wymaganiom określonym przepisami, szczególnie w przypadku pomieszczeń niebezpiecznych pod względem wybuchu lub pożaru (rodz. XVI i XVII przepisów budowy urządzeń elektrycznych, — załącznik do Zarządzenia Min. Górnictwa i Energetyki 20 kwiecień 1960 rok Mon. Pol. Nr 38, poz. 190),
- b) czy dobór i stan urządzeń ogrzewczych i wentylacyjnych odpowiadają warunkom określonym dla poszczególnych pomieszczeń zależnie od występującej kategorii niebezpieczeństwa pożarowego (załącznik Nr 4 do Zarządzenia Nr 52 Przewodniczącego KBUA z dnia 1 sierpnia 1962 roku Dz. Budownictwa Nr 11, poz. 57).

2. W wypadku stwierdzenia odstępstw wymagających przebudowy w/w urządzeń i instalacji — potrzeby w tym zakresie należy włączyć do planu.

Usterki mogące spowodować pożar lub wybuch powinny być zlikwidowane niezwłocznie.

Uwaga: Ad. 1a w teatrach, szpitalach itp. należy zwrócić również uwagę na stan specjalnych urządzeń elektrycznych służących np. do uzyskania świetlnych efektów scenicznych, zasilania aparatury rentgenowskiej itp.

V. Zapewnienie wyposażenia obiektów w urządzenia przeciwpożarowe gośnicze, zaopatrzenia wodnego, alarmowania.

A. Przeanalizować stan wyposażenia zakładów i obiektów w zakresie.

1. Zewnętrznych urządzeń zaopatrzenia wodnego dla celów przeciwpożarowych.

- a) czy urządzenia służące do dostosowania wody dla celów pitnych, gospodarczych lub przemysłowych zapewniają również dostateczną ilość wody dla celów przeciwpożarowych wg. wskaźników, wynikających z obciążenia ogniowego i ilości mogących równocześnie powstać pożarów,
 - b) czy istnieją i mogą być wykorzystane dla celów przeciwpożarowych wszelkie inne zasoby wodne, znajdujące się w odległości do 250 m od najdalszego obiektu zakładowego, w przypadku braku urządzeń wymienionych w pkt. a) lub niedostatecznej ich wydajności.
2. Stałych urządzeń gaśniczych (hydrantów wewnętrznych, tryskaczy, zraszaczy, zasłon wodnych, urządzeń CO₂ itp.).

- a) czy istniejące urządzenia są w należytym stanie i gwarantują skuteczność działania,
 - b) czy nie zachodzi potrzeba budowy i zainstalowania takich urządzeń, zwłaszcza w przypadkach dużych teatrów, szpitali, domów kultury, muzeów itp. posiadających pomieszczenia o dużym obciążeniu ogniowym i dużej wartości urządzeń eksponatów, zbiorów.
3. Urządzeń alarmowych (telefonów, sieci czujek alarmowych, przycisków alarmowych oraz innych urządzeń jak np.: syren itp.), pod względem ich stanu technicznego, ilości i skuteczności działania.

B. Na podstawie wyników dokonanej analizy ustalić potrzeby budowy względnie rozbudowy i dostosowania do potrzeb przeciwpożarowych urządzeń wymienionych w punktach A 1—3 następujących zasad:

1. Ponieważ dotychczasowe normy przeciwpożarowe zaopatrzenia wodnego (RN-53/MGK-PZ-06 do 08 — ustanowione zarządzeniem Nr 4 Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 4 lutego 1954 roku) zostaną zastąpione w niedłu-

gim czasie nowymi, podaje się następujące wskazówki do obliczenia zapotrzebowania wody dla celów przeciwpożarowych:

Obciążenie ogniowe w Mcal/m ²	Zapotrzebowanie wody (wydajność źródła zaopatrzenia w l. (sek.))	Czas trwania pożaru w godz.
0—100	7	0,5
101—250	10	1
251—500	15	2
501—1000	20	3—6
ponad 1000	30	ponad 6

przy czym jako podstawę należy przyjąć obciążenie ogniowe obiektu (zespołu scenicznego, warsztatów, magazynu, składu itp.) o największym obciążeniu ogniowym.

2. W przypadku niedostatecznego stanu zaopatrzenia wodnego należy:

- zwiększyć wydajność i rozbudować sieć hydrantów zewnętrznych w ramach posiadanych urządzeń, wymienionych w pkt. A 1a względnie
- wybudować takie urządzenia i zewnętrzną sieć hydrantową, zwłaszcza w przypadkach teatrów, szpitali, zakładów naukowych o wysokiej kategorii niebezpieczeństwa pożarowego, dużej ilości miejsc na widowni, dużej ilości łóżek szpitalnych itp. dużego ponad 500 Mcal/m² obciążenia ogniowego i dużej wartości urządzeń, zbiorów, eksponatów,
- zbudować studnie lub zbiorniki wodne jeśli ze względów technicznych lub ekonomicznych budowa lub rozbudowa urządzeń wymienionych w pkt. a—b jest nie wskazana.

Pojemność zbiornika powinna odpowiadać iloczynowi z wydajności z 1. (sek.) i czasu trwania pożaru (pkt. 1.).

3. Stałe urządzenia gaśnicze należy stosować w przypadkach zagrożenia pożarowego określonego w pkt. 2b, i występowania sprzyjających warunków dla gwałtownego rozprzestrzeniania się pożaru, wg. następujących zasad:

1) hydranty wewnętrzne należy przewidywać w następujących obiektach:

- teatry — Dnom 52 mm,
- dom kultury, sala widowiskowa, kina posiadające od 100 do 500 miejsc — Dnom 25 mm, a ponad 500 miejsc — Dnom 52 mm,
- hotele, internaty, żłobki, szpitale, domy starców itp., posiadających od 50 do 300 łóżek:
 - w budynkach do 4 kondygnacji — Dnom 25 mm,
 - w budynkach ponad 4 kondygnacji — Dnom 52 mm, oraz w budynkach posiadających ponad 300 łóżek bez względu na ilość kondygnacji — Dnom 52 mm,
- zakłady naukowe i szkoły jeśli odporność ognia stropów i konstrukcji dachu wynosi mniej niż 2,0 godz. — Dnom 25 mm, a w przypadku istnienia warsztatów i pracowni, w których obrabia się materiały palne — Dnom 52 mm.

2) Urządzenie tryskaczowe w obiektach o obciążeniu ogniowym ponad 500 Mcal/m² przy braku samoczynnej sygnalizacji alarmowej np. w części sceniczej dużych teatrów.

3) Urządzenia zraszaczowe w przypadkach określonych w pkt. 2 jeśli obiekt jest wyposażony w samoczynną sygnalizację alarmową, jak również dla zraszania kurtyn.

4) Urządzenia na CO₂ w przypadkach dużej wartości eksponatów muzealnych, cennych zbiorów archiwalnych, bibliotecznych itp. które przy gaszeniu wodą uległyby zniszczeniu.

U w a g a :

Jeśli stałe urządzenia gaśnicze zaopatrywane są w wodę z urządzeń wymienionych w pkt. 2, ogólna wydajność (ilość wody dla celów pożarowych powinna być równa sumie:

- 100% dla zasłon wodnych + 100% wody potrzebnej dla gaszenia pożaru zewnętrznego,
- 100% dla tryskaczy + 50% dla gaszenia pożaru zewnętrznego, przy czym ilość wody nie może być mniejsza niż całkowite zapotrzebowanie dla ugaszenia pożaru zewnętrznego,
- 100% dla urządzeń pianowych + 25% dla gaszenia pożaru zewnętrznego, nie mniej jednak od ilości potrzebnej dla całkowitego ugaszenia pożaru zewnętrznego.

4. Potrzeby urządzeń alarmowych czujki i przyciski alarmowe należy ustalić wg. następujących zasad:

L.p.	Nazwa obiektu	Wskaźnik stosowania	Rodzaj urządzeń sygnalizacyjnych
1	a) Lecznice, szpitale, sanatoria, kliniki, domy starców	+ w budynkach o 2 kondygnacjach i wyższych lub powyżej 200 łóżek	przyciski alarmowe
	b) Zakłady dla ociemniałych, domy dziecka, zakłady lecznicze dla dzieci	— bez względu na ilość łóżek	przyciski alarmowe
2	Hotele, internaty, pensjonaty, bursy	— od 3 kondygnacji lub 300 łóżek	przyciski alarmowe
3	a) Muzea i archiwa narodowe oraz biblioteki narodowe	— bez względu na wielkość	przyciski alarmowe
	b) Muzea regionalne	— z eksponatami o dużej wartości kulturalnej	czujki alarmowe
4	Teatry, opery i cyrki stałe	— bez względu na wielkość	przyciski alarmowe czujki alarmowe
5	Sale widowiskowe i domy kultury	— od 500 miejsc	przyciski alarmowe

Ponadto obiekty te powinny posiadać również połączenie telefoniczne ze strażą pożarną.

Uwagi:

W przypadkach istnienia w danej miejscowości publicznej sygnalizacji alarmowej w/w urządzenia powinny być podłączone do publicznej sieci alarmowej.

VI. Przeciwpowarowe zabezpieczenie magazynów i składów.

Niezależnie od dokonania analizy i ustalenia potrzeb dla obiektów i pomieszczeń magazynowych według poprzednich rozdziałów, należy uwzględnić pozostałe elementy, pozwalające na prawidłowe uporządkowanie gospodarki magazynowej, jak np.:

1. Na podstawie dokonanej oceny wartości składowych materiałów, spowodować przeniesienie materiałów i surowców o dużej wartości lub niebezpiecznych pożarowo do magazynów o ognioodpornych konstrukcjach i zabezpieczonych przeciwpożarowo.

2. Wydzielenia do specjalnych pomieszczeń materiałów łatwopalnych, samozapalnych lub też łatwo wchodzących w reakcję egzotermiczną z innymi materiałami.

3. Podzielenie dużych powierzchni magazynowych na mniejsze strefy za pośrednictwem ścian o odpowiedniej odporności ogniowej, zasłon, (kurtyn) wodnych itp. zwłaszcza w przypadkach dużej „ponad 1 milion zł) wartości składowanych towarów.

4. Wprowadzenie innych środków pozwalających na

zwiększenie bezpieczeństwa pożarowego, szybką lokalizację pożaru, ewakuację towarów itp.

Uwagi ogólne:

Potrzeby w zakresie poprawy warunków przeciwpożarowego bezpieczeństwa obiektów należy wstawić do projektu planu zakładowego po uprzednim skonsultowaniu z właściwym organem ochrony przeciwpożarowej.

Terminy realizacji planu powinny przewidywać w pierwszej kolejności wykonanie zadań pozwalających na zwiększenie ogólnego stanu przeciwpożarowego zabezpieczenia zakładu, z uwzględnieniem obiektów i pomieszczeń, o największym zagrożeniu pożarowym i dużej wartości chronionego mienia.

Wzór Poż. Nr 1

Plan dostosowania obiektu do wymagań ochrony przeciwpożarowej

Nr obiektu	Nazwa obiektu oddziału lub pomieszczenia	Zadania do wykonania w celu dostosowania obiektu do wymagań ochrony przeciwpożarowej	Termin wykonania Odpowiedzialny za wykonanie
1	2	3	4

Instrukcje dla warsztatów i punktów usługowych spółdzielczych i prywatnych do opracowania „Planu dostosowania obiektu do wymagań ochrony przeciwpożarowej”.

I. Wskazówki ogólne.

Celem zapewnienia pełnej realizacji uchwały Nr 349 Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1952 roku w sprawie podniesienia stanu bezpieczeństwa pożarowego w gospodarce narodowej (Mon. Pol. Nr 86, poz. 402) organa ochrony przeciwpożarowej dokonają kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego warsztatów i punktów usługowych spółdzielczych i prywatnych oraz sporządzą protokoły pokontrolne.

Protokoły pokontrolne powinny stanowić podstawę dla kierowników warsztatów i punktów usługowych do opracowania planów dostosowania pomieszczeń do wymagań ochrony przeciwpożarowej.

Przy dokonywaniu kontroli stanu bezpieczeństwa pożarowego organa ochrony przeciwpożarowej powinny zwracać szczególną uwagę na:

- 1) poprawę przeciwpożarowych warunków budowlanych,
- 2) zapewnienie wymagań ewakuacji,
- 3) przeciwpożarowe zabezpieczenie procesów technologicznych,
- 4) poprawę stanu instalacji i urządzeń energetycznych oraz ogrzewniczych.

- 5) wyposażenie w sprzęt i środki gaśnicze,
- 6) inne niezbędne poczynania, zmierzające do poprawy stanu bezpieczeństwa pożarowego.

Kontrolami należy objąć w pierwszej kolejności warsztaty i punkty usługowe I, II i III kategorii niebezpieczeństwa pożarowego a szczególnie te, które bądź na skutek technologii, bądź też usytuowania i warunków budowlanych stwarzają zagrożenie pożarowe dla sąsiedztwa.

II. Wskazania szczególne.

1. Poprawa przeciwpożarowych warunków budowlanych.

W zakresie powyższym organa kontrolujące powinny wskazać na potrzeby przeciwpożarowego zabezpieczenia palnych lub stalowych nieosłoniętych elementów konstrukcyjnych przez:

- 1) otynkowanie, a co najmniej pomalowanie uznanymi środkami ogniochronnymi,
- 2) wymianę palnych elementów konstrukcyjnych na niepalne (co najmniej klasy D odporności ogniowej),
- 3) zlikwidowanie zbędnych przybudówek.

Wskazania powyższe powinny dotyczyć szczególnie warsztatów lub punktów usługowych, w których przerabia się lub magazynuje materiały łatwopalne, a ewentualnie powstały pożar mógłby zagrażać najbliższemu sąsiedztwu.

2. Zapewnienie wymagań ewakuacyjnych.

W protokóle pokontrolnym należy podać:

- 1) z jakich pomieszczeń powinny prowadzić wyjścia ewakuacyjne bezpośrednio na zewnątrz lub na drogi ewakuacyjne użytku ogólnego,
- 2) dopuszczalną długość drogi dojścia do najdalej poło-

żonego stanowiska pracy do drzwi wyjściowych z tego pomieszczenia na bezpieczne drogi ewakuacyjne.

- a) W pomieszczeniach przeznaczonych na pobyt ludzi, o kategorii I, II i III niebezpieczeństwa pożarowego, długość dojścia od najdalej położonego stanowiska pracy do drzwi wyjściowych z tego pomieszczenia na zewnątrz lub na drogę ewakuacyjną nie powinna przekraczać niżej podanych odległości:

dla kategorii niebezpieczeństwa pożarowego	dla odporności ogniowej budynku klasy	w budynkach jednokondygnacyjnych	w budynkach 2 i więcej kondygnacyjnych
I	A i B	30	25
II	A i B	60	40
III	A i B	75	50
	C	60	40
	D	50	30
IV	A i B	bez ograniczeń	bez ograniczeń
	C	60	50
	D i B	50	40
V	A i B	bez ograniczeń	bez ograniczeń
	C	100	75
	D	60	50
	E	60	50

- b) W razie, gdy wyjścia z podanych wyżej pomieszczeń prowadzą na drogę ewakuacyjną o jednokierunkowym ruchu ewakuacji, jak np. na korytarz zamknięty, odległość najbliższego wyjścia z pomieszczenia do wyjścia na zewnątrz lub do spocznika schodów albo pochylni ewakuacyjnej nie może przekraczać 21 m.

3. Zabezpieczenie przeciwpożarowe procesów technologicznych.

W wyniku kontroli należy wskazać konkretne sposoby zabezpieczenia urządzeń i substancji stać się przyczyną powstania pożaru, jego rozprzestrzeniania się lub też wybuchu — jak np.:

- 1) zabezpieczenie wytwornic acetylenowych, butli z gazami, aparatów natryskowych, palenisk z otwartym płomieniem,
- 2) zlikwidowanie prowizorycznych, a niebezpiecznych pożarowo piecyków na paliwo twarde, płynne lub gazowe, względnie ich właściwe zabezpieczenie,
- 3) ustalenie ilości i miejsc przechowywania cieczy łatwopalnych,
- 4) usunięcie nadmiaru surowców, gotowych wyrobów i odpadów z pomieszczeń produkcyjnych itp.

4. Poprawa stanu instalacji i urządzeń energetycznych, wentylacyjnych oraz ogrzewniczych.

Należy wskazać na konieczność:

- 1) likwidacji prowizorycznych instalacji elektrycznych (światła, siły),
- 2) stosowania właściwych bezpieczników, wyłączników, kloszy uszczelniających punkty świetlne itp.,
- 3) okresowego oczyszczania palnych kurzy silników elektrycznych, wymianę silników niewłaściwie dobranych do stosowanej technologii,
- 4) prawidłowego stanu urządzeń wentylacyjnych i ogrzewniczych itp.

5. Zaopatrzenie pomieszczeń w sprzęt i środki gaśnicze oraz urządzenia alarmowe.

Należy w protokóle podać konkretnie ilość i rodzaj podręcznego sprzętu lub środków gaśniczych oraz wskazać miejsca, w których ten sprzęt powinien być umieszczony.

Ustalenie ilości i rodzaju sprzętu należy oprzeć na zarządzeniu Nr 16/60 Komendanta Głównego Straży Pożarnej z dnia 9 września 1960 roku w sprawie ustalenia ro-

dzajów i ilości podręcznego sprzętu pożarniczego do zabezpieczenia budynków (Dz. U. i R. KGSP Nr 3. poz. 10 z 1960 roku).

Jeżeli kontrolowane pomieszczenia (warsztat, punkt usługowy) nie posiada telefonu, to należy wskazać na potrzeby umieszczenia napisu (przy wyjściu głównym) informującego o sposobie alarmowania straży pożarnej.

6. Inne poczynania.

W przypadku stwierdzenia nieznajomości obsługi podręcznego sprzętu gaśniczego, nieprzestrzegania zasadniczych przepisów bezpieczeństwa pożarowego itp., należy wskazać na konieczność odpowiedniego przeszkolenia personelu w powyższym zakresie.

Niezależnie od powyższego w zależności od warunków miejscowych i występującego zagrożenia pożarowego jeżeli będzie tego wymagała sytuacja, należy podać inne postanowienia nie wymienione w niniejszej instrukcji.

III. Wskazania do opracowania planu potrzeb.

1. Kierownicy warsztatów i punktów usługowych spółdzielczych czy też prywatnych, w oparciu o otrzymane protokoły pokontrolne sporządzone przez organa ochrony przeciwpożarowej zobowiązani są do opracowania planu dostosowania pomieszczeń do wymagań ochrony przeciwpożarowej wg. załączonego wzoru:

w rubr. 1 — należy podać kolejno nazwy pomieszczeń produkcyjnych, magazynowych, pomocniczych itp.,

w rubr. 2 — obok nazwy każdego pomieszczenia należy podać kolejno zadania wynikające z treści protokołu pokontrolnego, dotyczącego danego pomieszczenia w zakresie:

- 1) poprawy warunków budowlanych,
- 2) zapewnienia wymagań ewakuacyjnych,
- 3) zabezpieczenia procesów technologicznych,
- 4) poprawy stanu instalacji i urządzeń energetycznych oraz ogrzewniczych,
- 5) wyposażenie w sprzęt i środki gaśnicze,
- 6) inne zadania.

w rubr. 3 — przy poszczególnych ustalonych zadaniach należy podać termin realizacji ustalonego zadania.

2. Ustalone zadania w zakresie ochrony przeciwpożarowej powinny być włączone do projektów wieloletnich dla

warsztatów uspołecznionych oraz do rocznych planów gospodarczych dla warsztatów indywidualnych.

W z ó r

Plan dostosowania pomieszczeń warsztatu lub punktu usługowego do wymagań ochrony przeciwpożarowej.

Termin wykonania	Zadania do wykonania w celu dostosowania pomieszczeń do wymagań ochrony przeciwpożarowej	Nazwa pomieszczenia
3	2	1

Poz. 51

ZARZĄDZENIE Nr 9/63

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku

z dnia 29 kwietnia 1963 roku

w sprawie ustalenia zakresu i warunków prowadzenia komunikacji autobusowej przez Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej w Białymstoku.

Na podstawie § 3 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 18 maja 1960 roku w sprawie zakresu i warunków prowadzenia publicznej komunikacji autobusowej przez wojewódzkie przedsiębiorstwa Państwowej Komunikacji Samochodowej (Mon. Pol. Nr 48, poz. 228) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej winno prowadzić regularną komunikację autobusową na sieci komunikacyjnej, ustalonej w załącznikach Nr 1, 2, 3 do zarządzenia. Załączniki stanowią integralną część zarządzenia.

1. Załącznik Nr 1 w swej treści określa sieć dróg publicznych na obszarze województwa objętych komunikacją autobusową.

2. Załącznik Nr 2 ustala linie komunikacyjne wybiegające poza obszar województwa w zasięgu nie przekraczającym sąsiednich powiatów wliczając w to miasta stanowiące powiaty położone w obrębie tych powiatów.

3. Załącznik Nr 3 wykazuje linie komunikacyjne wybiegające poza obszar województwa w zasięgu dalszym niż określony w pkt. 2.

Przedsiębiorstwo obowiązane jest obsługiwać sieć komunikacyjną określoną w załącznikach wymienionych w pkt. 1 przy użyciu liczby autobusów i przyczep autobusowych technicznie sprawnych, podanych osobno w każdym z tych załączników.

§ 2.

Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej obowiązane jest ponadto wykonywać:

a) przewóz pracowników do i z pracy autobusami na podstawie umów zawartych z zakładami pracy wymienionymi w załączniku Nr 4 do zarządzenia w zakresie w nim określonym,

b) nieregularne przewozy wycieczkowe i inne przewozy okolicznościowe w stosunku procentowym do wielkości przebiegu wykonywanego w komunikacji regularnej, określone w załączniku Nr 5 do zarządzenia.

§ 3.

Poprzednie zarządzenie Nr 17/61 Nr 37/61 i 16/62 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 28 czerwca 1961 roku, z dnia 25 listopada 1961 roku i z dnia 17 maja 1962 roku w sprawie ustalenia szczegółowego zakresu i warunków prowadzenia komunikacji autobusowej przez Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej w Białymstoku tracą swoją moc.

§ 4.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Sekretarz Prezydium
Jerzy Koszel

Z-ca Przew. Prezydium
Edmund Szczepański

Załącznik Nr 1

Sieć komunikacyjna regularnej komunikacji autobusowej wykonywanej przez Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej w Białymstoku na obszarze województwa białostockiego,

ustalona z dniem 26 maja 1963 roku.

Lp.	Określenie odcinka drogi objętej siecią komunikacji	Dług. w km
1	2	3
1	Suwałki — Szypliszki — Sadzawki	27
2	Szypliszki — Becejły	2
3	Suwałki — Rutka-Tartak — Wiżajny	37
4	Suwałki — Filipów — Pogorzel — Gołdap	61
5	Gołdap — Banie Maz. — Dąbrowka Polska	32
6	Osowo — Olszanka — Przemośl Osada — Filipów	35
7	Suwałki — Krasnopol — Sejny — Berżniki	41
8	Sejny — Smolany — Puńsk — Szypliszki	35
9	Gołdap — Żytkiemy	33
10	Suwałki — Raczki — Wieliczki — Olecko	41
11	Olecko — Kowale Oleckie	19
12	Sedranki — Szczecinki — Bakałarzewo	11
13	Babki Oleckie — skrz. dr. Filipów — Kowale Oleckie, Filipów — Sedranki	9
14	Elk — Straduny — Gąski — Olecko	32
15	Olecko — Duiy — Cichy	17
16	Dunajki — Gryzy — Sokółki — Czerwony Dwór	24
17	Olecko — Świętajno — Dunajek — Pietrasze	31
18	Straduny — Wronki	19
19	Grabowo — Nasuty — Pogorzel	14
20	Elk — Kalinowo — Augustów	47
21	Wysokie — Kleszczewo — Wieliczki	15
22	Kalinowo — Milewo — Cimochoy	13
23	Krzyżewo — Borzyny — Pisanica — Sy-pitki — Laski-Sedki — Elk	37
24	Augustów — Rajgród — Grajewo	43
25	Elk — Szyba — Wiśniewo Elckie — Tama	29
26	Bargłów Kość. — Borzyny	11
27	Barszcze — Pruska	7
28	Grajewo — Prostki — Nowa Wieś Elcka — Szyba	22
29	Elk — Szarejki — Zdechy	15
30	Elk — Klusy — Skomack Wielki — Woszczele — Elk	45
31	Nowa Wieś Elcka — Bajtkowo	7
32	Augustów — Suwałki	33
33	Augustów — Lipsk — Lipszczany	48
34	Augustów — Frącki — Giby — Poćkuny	44
35	Dąbrowa — Płociczno	44
36	Białystok — Knyszyn — Mońki — Grajewo	83
37	Łomża — Jedwabne-Mocarze — Burzyn	34
38	Jedwabne — Radziłów — Szczuczyn — Grajewo	56
39	Radziłów — Pluty — Mocarze	14
40	Szczuczyn — Czarnówek	5
41	Piątnica — Kisielnica — Kolno — Świdry	50
42	Kisielnica — Stawiski — Świdry — Szczuczyn	37
43	Wąsosz — Ławsk	5
44	Slucz — skrz. dr. Jedwabne — Radziłów	4
45	Kolno — Lachowo — Szczuczyn	35
46	Łomża — Nowogród — Dęby	52
47	Kolno — Dęby	36
48	Zalas Rudne-Lyse	6
49	Morgowniki — Korzeniste	17
50	Korzeniste — Stawiski	14
51	Stawiski — Pachuczyn — Kolno	17
52	Kolno — Wincenta	7
53	Czerwone — Kozioł	4
54	Stawiski — Przytuły — Łoje-Awissa	26
55	Romany — Lisy	6
56	Radziłów — Klimaszewnica — Białaszewo — Podlasek	23

Lp.	Określenie odcinka drogi objętej siecią komunikacji	Dług. w km
1	2	3
57	Sojczynek — Białogrody	4
58	Białystok — Wasilków — Sokółka	44
59	Sokółka — Makowlany — Dąbrowa Białostocka	33
60	Dąbrowa Białostocka — Lipsk	10
61	Makowlany — Sidra	4
62	Dąbrowa Białostocka — Nowy Dwór	14
63	Knyszyn — Korycin — Suchowola	39
64	Suchowola — Sztabin — Augustów	37
65	Suchowola — Dąbrowa Białostocka	20
66	Knyszyn — Kalinówka — Jaświly — Dolistowo	30
67	Suchowola — Dolistowo	21
68	Dolistowo — Goniadz-Osowiec skrz. dr.	21
69	Mońki — Trzcianne	12
70	Mońki — Krzeczkowo	8
71	Kumiała — Janów — Sokolany	27
72	Janów-Trofimówka — Suchowola	17
73	Sokółka — Szudziałowo — Krynki	26
74	Drahe — Babiki	17
75	Białystok — Złotoria — Jeżewo — Mężenin — Zambrów	69
76	Jeżewo — Strękowa Góra — Sulin — Wizna	33
77	Złotoria — skrz. dr. Białystok — Zambrów — Złotoria	2
78	Fasty — Nowe Aleksandrowo	3
79	Nowosiółki — Choroszcz	3
80	Zambrów — Łomża	26
81	Tykocin — Jeżewo	8
82	Knyszyn — Krypno — Tykocin	18
83	Białystok — Barszczewo — Kruszewo	24
84	Mężenin — Strękowa Góra	13
85	Siemień-Rowy — Mężenin	24
86	Łomża — Grzymały Szczepankowskie-Osobne	18
87	Łomża — Sniadowo — Jakać Dworna	22
88	Białystok — Supraśl — Ostrówek	46
89	Białystok — Waliły — Bobrowniki	54
90	Rudnica — Michałowo — Jałowka	48
91	Zabłudów — Michałowo	20
92	Waliły — Gródek	3
93	Michałowo — Gródek	10
94	Białystok — Zabłudów — Bielsk Podlaski	51
95	Białystok — Juchnowiec — Tryczówka	24
96	Hajnówka — Nowosady — Narewka — Olchówka	27
97	Zabłudów — Narew — Nowosady	40
98	Narew — Kleiniki — Bielsk Podlaski	30
99	Bielsk Podlaski — Kleszczewo — Milejczyce — Nurzec — Siemiatycze	67
100	Milejczyce — Nurzec — Klukowicze	18
101	Bielsk Podlaski — Hajnówka	30
102	Białystok — Sokółka — Wys. Maz.	54
103	Rosзки-Wodźki — Łapy — Poświętne — Topczewo — Brańsk	40
104	Brańsk — Bielsk Podlaski	24
105	Topczewo — Wyszkki — Bielsk Podlaski	26
106	Markowszczyzna — Kowale — Suraz — Łapy	24
107	Markowszczyzna — Zawyki — Suraz	23
108	Turośl Kość. — Turośl Dolna	3
109	Wys. Maz. — Szepietowo — Brańsk	35
110	Dąbrowka Kość. — Piekuty — Racibory Nowe	20
111	Jeżewo — Sokoly	19
112	Truskolasy — Kobylin Borzyny	7
113	Kobylin — Kobylin Borzyny	7
114	Plewki — Klukowo — Ciechanowice	31
115	Siemiatycze — Boratyniec — Koterka	28
116	Radziwiłłowska — Mielnik — Sutno	11
117	Siemiatycze — Anusin — Siemiatycze Stacja kol.	10
118	Drohiczyn — Turna Duża	16
119	Turna Mała — Turna Duża	4
120	Bielsk Podlaski — Boćki — Dziadkowice — Siemiatycze	49

Lp.	Określenie odcinka drogi objętej siecią komunikacji	Dług. w km
1	2	3
121	Brańsk — Pobikry — Moczydły	24
122	Moczydły — Perlejewo	6
123	Ciechanowiec — Moczydły — Siemiatycze	38
124	Ciechanowiec — Tworkowice	6
125	Antonin — Radziszewo Stare,	7
126	Malec — Pobikry	6
127	Brańsk — Rudka — Ciechanowiec	25
128	Tymianki Adamy — Ciechanowiec	3
129	Zambrów — Osowiec — Oldaki	12
130	Wygoda — Zanie	16
131	Dmochy — Czyżew,	8
132	Nowodwory — Ciechanowiec	4
133	Wys. Maz. — Rossochate-Czyżew	26
134	Zambrów — Jabłonka — Wys. Maz.	24
135	Zambrów — Szumowo — Prosenica	24
136	Szumowo — Głęboz	8
137	Drohiczyn — Ostrożany skrz. dr.	16
138	Ostrożany — Grodzisk — Dolubowo — Dziadkowice	23
139	Wojeniec — Brzeziny	2
140	Juszkowy Gród — Bondary	5
141	Lupianka Stara — Krzyżewo — Sokoły	17
142	Milejczyce — Grabarka — Pokaniewo	6
143	Banie Maz.-Sciborki — Żabin — Skoczce —	
144	Stary Folwark — Wigry	3
145	Sztabin — Jaminy — Mogilnice	13
146	Piątnica — Kalinowo — Drozdowo	10
147	Bielsk Podlaski — Orla	12
148	Banie Maz. — Grodzisko	12
149	Poświętne — Brzozowo Stare	5
150	Hajnówka — Kleszczele	27
R A Z E M :		3439

Do obsługi wyżej wymienionej sieci komunikacyjnej przeznaczają się 173 autobusy technicznie sprawne w tym: 156 autobusów na obsługę linii wg. rozkładu jazdy 17 autobusów na rezerwę ruchową w razie awarii i na kursy dodatkowe.

Załącznik Nr 2

Sieć komunikacyjna regularnej komunikacji autobusowej wykonywanej przez Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej w Białymstoku, wybiegająca poza obszar województwa białostockiego w zasięgu nie przekraczającym sąsiednich powiatów.

Ustalona z dniem 26 maja 1963 roku.

Lp.	Określenie połączeń komunikacyjnych wybiegających poza obszar województwa białostockiego w zasięgu nieprzekraczającym sąsiednich powiatów (wliczając w to miasta stanowiące powiaty położone w ich obrębie)	Dług. w km
I. Na obszar województwa olsztyńskiego		
1	Radziłów — Biała Piska — Elk	74
2	Łomża — Nowogród — Kolno — Pisz	79
3	Łomża — Kolno — Pisz	64
4	Łomża — Kolno — Pisz — Orzysz — Elk	122
5	Łomża — Stawiski — Kolno — Pisz — Orzysz	104
6	Grajewo — Szczuczyn — Biała Piska — Pisz	63
7	Grajewo — Biała Piska	33
8	Łomża — Kolno — Pisz — Orzysz — Giżycko	129
9	Suwałki — Augustów — Elk — Orzysz	112
10	Olecko — Wronki — Giżycko	70
11	Suwałki — Goldap-Węgorzewo	114
12	Elk — Olecko — Wydminy	84
13	Szczuczyn — Biała Piska	18

L. p.	Określenie połączeń komunikacyjnych wybiegających poza obszar województwa białostockiego w zasięgu nieprzekraczającym sąsiednich powiatów (wliczając w to miasta stanowiące powiaty położone w ich obrębie)	Dług. w km
II. Na obszar województwa warszawskiego		
1	Siemiatycze — Łosice	36
2	Białystok — Bielsk Podl. — Siemiatycze — Siedlce	170
3	Ciechanowiec — Ostrow Maz. — Lubotyń	73
4	Czyżew — Nur	18
5	Nur — Ciechanowiec — Perlejewo	34
6	Nur — Małkinia	21
7	Łomża — Ostrow Maz.-Ciechanowiec	100
8	Łomża — Nowogród — Myszyniec	64
9	Ciechanowiec — Nur — Małkinia — Ostrow Mzaowiecka	54
R A Z E M :		1636

Do obsługi wyżej określonej sieci komunikacyjnej przeznaczają się 23 autobusy technicznie sprawnych w tym:

1. 20 autobusów na obsługę linii według rozkładu jazdy,
2. 3 autobusy na rezerwę ruchową w razie awarii i na kursy dodatkowe.

Załącznik Nr 3

Sieć komunikacyjna regularnej komunikacji autobusowej wykonywanej przez Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej w Białymstoku, wybiegająca poza obszar województwa białostockiego (sieć międzywojewódzka).

Ustalona z dniem 26 maja 1963 roku.

Lp.	Określenie połączeń (linii) komunikacyjnych wybiegających poza obszar województwa (sieć międzywojewódzka)	Dług. w km
I. Przez obszar województwa olsztyńskiego		
1	Łomża — Nowogród — Szczytno — Olsztyn	154
2	Białystok — Wizna — Łomża — Szczytno — Olsztyn	248
II. Przez obszar województwa warszawskiego		
1	Białystok — Zambrów — Warszawa	195
2	Białystok — Wys. Maz. — Warszawa	210
3	Grajewo — Łomża — Warszawa	216
4	Brańsk — Ciechanowiec — Warszawa	173
5	Łomża — Śniadowo — Ostrow Maz. — Warszawa	140
6	Łomża — Zambrów — Warszawa	152
7	Suwałki — Augustów — Grajewo — Łomża — Warszawa	277
8	Suwałki — Augustów — Elk — Łomża — Warszawa	305
III. Przez obszar województwa lubelskiego		
1	Białystok — Siemiatycze — Radzyń Podl. — Lublin	289
R A Z E M :		2359

Do obsługi wyżej określonej sieci komunikacyjnej przeznaczają się 12 autobusów oraz 1 przyczepę autobusową, technicznie sprawnych w tym:

1. 12 autobusów (1 przyczepę na obsługę linii wg. rozkładu jazdy),
2. 1 autobus na rezerwę ruchową w razie awarii i na kursy dodatkowe.

Załącznik Nr 4

Nieregularne przewozy autobusowe PKS
(umowne przewozy pracownicze)

Lp.	Nazwa Zakładu	Relacja	Dług. w km
1	Zambrowskie Zakłady Przemysłu Bawełnianego w Zambrowie	Zambrów — Ostrów Maz.	34
		Zambrów — Szumowo	16
		Zambrów — Czyżew	21
		Zambrów — Mroczi	9
		Zambrów — Jabłonka	9
		Zambrów — Kołomyja	28
		Zambrów — Łomża	28
2	Wytwórnia Chemiczna Nr 18 w Prostkach	Grajewo — Prostki Wytw.	15
3	Zakłady A-26 w Elku	Szyba — Zakłady A-26	6
		Dw. Kol. — Zakłady A-26	2
		Poczta — Zakłady A-26	3
4	Suwańskie Kamieniołomy Drogowe w Suwałkach	Suwałki — Zakłady SKD	4
5	Państw. Ośrodek Maszynowy w Kukowie	Suwałki — POM Kuków	12
6	Zakład. Budowlano-Remontowy PGR w Elku	Elk — Straduny	12
7	Wytwórnia Wyróbów Precyzyjnych w Czarnej Białostockiej	Wytwórnia — Dworzec	4
		Wytwórnia — ZOR	5
		Wytwórnia — Lipki	4
		Zaj. ZOR — Wytwórnia	10
8	Państw. Ośrodek Maszynowy Białostoczek	Białystok — Białostoczek	11
9	Białostockie Zakłady Przemysłu Bawełnianego „Fasty”	Knyszyn — Fasty	20
		Chraboby — Fasty	16
R A Z E M :			269

Załącznik Nr 5

Nieregularne przewozy autobusowe, przewozy wycieczkowe
i inne przewozy okolicznościowe.

L.p.	Nieregularne przewozy autobusowe	Przebieg autobusów w km (dzienny)
1	Przewozy wycieczkowe	1600
2	Inne przewozy okolicznościowe	140
R A Z E M :		1740

Adres Redakcji i Administracji: Białystok, ul. Mickiewicza Nr 3 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, pokój nr 8
Telefon: 56-38

Prenumerata płatna z góry. Roczna ze skorowidzem — 18 zł,
półroczna bez skorowidza — 10 zł.

Cena ogłoszeń: 1/1 strony 240 zł, 3/4 str. (do 120 wierszy) 210
zł, 1/2 strony (od 80 w.) 165 zł, 1/4 strony (do 40 w.) 90 zł, 1/3
strony (do 20 w.) 60 zł.

Drobne do 100 wyrazów 90 gr za wyraz.

Wszelkie należności za prenumeratę, ogłoszenia i egzemplarze
pojedyncze należy wpłacać w Narodowym Banku Polskim — II
Oddział Miejski w Białymstoku — konto 113-94/2-65 (część 15 dział
rozdział 19 „wpływy wydawnictw”).

Cena pojedynczego egzemplarza od 4 stron druku wynosi 90 gr —
przy większej ilości stron — o 30 gr więcej od każdej drukowa-
nej strony.

ODBIORCAopłata pocztowa uiszczona gotówką